

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 496/2026
29.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање новца из члана 241. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бојана Стојановића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Параћину КВ 318/25 од 18.12.2025. године, исправљено решењем КВ 318/25 од 21.01.2026. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ2-55/26 од 03.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 29.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бојана Стојановића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Параћину КВ 318/25 од 18.12.2025. године, исправљено решењем КВ 318/25 од 21.01.2026. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ2-55/26 од 03.02.2026. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Параћину КВ 318/25 од 18.12.2025. године, исправљено решењем КВ 318/25 од 21.01.2026. године, одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног од 03.12.2025. године за понављање кривичног поступка окончаног правноснажном пресудом Основног суда у Параћину К 64/24 од 30.04.2025. године, на основу члана 477. став 1. ЗКП.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу КЖ2-55/26 од 03.02.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против решења Основног суда у Параћину КВ 318/25 од 18.12.2025. године, исправљено решењем КВ 318/25 од 21.01.2026. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Бојан Стојановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, повреде одредбе члана 473. и 477. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву као разлог подношења истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, наводећи да побијано решење не садржи довољне, јасне и логични одрживе разлоге о одлучним чињеницама, као и да суд није дао јасне разлоге зашто није прихватио исказе сведока који указују да нису били присутни у моменту претреса. Такође као разлог подношења захтева се наводи и повреда одредбе члана 473. и 477. ЗКП и напомиње да ранија осуђиваност покојног оца окривљеног представља нову чињеницу која је разлог за понављање кривичног поступка, иако је била позната и у време вођења првобитног поступка.

Поред наведеног, бранилац у преосталом делу захтева суштински оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним решењима објашњавајући да доказ о осуђиваности оца окривљеног за кривично дело трговине утицајем из члана 366. КЗ представља чињеницу која поткрепљује одбрану окривљеног да новац није његов, већ од његовог оца који је био укључен у активности повезане са располагањем значајним износима новца. Дакле, новац није био у промету, није коришћен, нити је било покушаја његовог стављања у оптицај, већ је био сакривен и чуван, што је у потпуности у складу са одбраном окривљеног да се ради о уштеђевини његовог покојног оца. Бранилац окривљеног износи сопствени закључак да окривљени није био свестан битних обележја кривичног дела те да постоји стварна заблуда која искључује кривицу, што изводи из начина на који је новац држан и из чињенице да је чак и судском вештаку била потребна посебна опрема да утврди да се ради о фалсификату. Такође оспорава оцену доказа дату од стране суда наводећи да нису прихваћени искази чланова породице окривљеног без ваљаног образложења који поткрепљују одбрану окривљеног, али су искази истих лица прихваћени у делу који се односи на пронађене психоактивне супстанце.

Како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, повреда одредбе члана 473. и 477. ЗКП, те погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА оценио недозвољеним.

Са свега изложеног, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 458. став 4. ЗКП, Врховни суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бојана Стојановића.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председника већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић